

Kunigystė

Kristaus apaštalams pavesta pasiutinybė Šventimų sakramentu Bažnyčioje toliau tęsiama ligi amžių pabaigos; todėl šis sakramentas yra apaštalinės tarnystės sakramentas. Jis apima tris laipsnius: vyskupystę, kunigystę ir diakonatą.

Kunigystė yra tarnystė. Ji skirta Kristui ir žmonėms. “ Tos pareigos, kurias Viešpats pavedė savo tautos ganytojams, yra tikras tarnavimas“.

Kunigai negali atlikti savo tarnystės kitaip, kaip tik būdami pavaldūs vyskupui ir vienybėje su juo. Jie yra pašaukti būti išmintingi vyskupų bendradarbiai. Vyskupas jiems paveda rūpestį kuria nors bendruomene arba kokia kita apibrėžta Bažnyčios užduotį. Šventimų sakramentas suteikiamas rankų uždėjimu, po jo seka iškilminga konsekracijos malda prašant Dievą suteikti šventinamajam jo tarnystei reikalingų Šventosios Dvasios dovanų.

Diakonai iššventinami tarnauti Bažnyčios reikalams; tarnybinės kunigystės šventimų jie negauna, bet šventimai jiems suteikia teisę imtis svarbių užduočių: padėti skelbti Dievo žodį, patarnauti Dievo garbinimo apeigoms, vadovauti sielovadai ir daryti gailestingumo darbus. Tas užduotis diakonai vykdo būdami pavaldūs savo vyskupo valdžiai.

Šventimų sakramentą Bažnyčia teikia tik pakrikštytiems vyrams, kruopščiai ištyrus, ar jie tikrai tinkami Bažnyčios tarnybai. Bažnyčios valdžiai tenka atsakomybė ir teisė kam nors suteikti šventimus. Į kunigus šventinami tik tie kandidatai, kurie yra laisvai pasiryžę rinktis celibatinį gyvenimą ir viešai įsipareigoja jo laikytis iš meilės Dievo karalystei ir kad tarnautų žmonėms.

Vyskupai gauna Šventimų sakramento pilnatvę, kuri įjungia jį į Vyskupų kolegiją ir padaro regimu jam pavestos dalinės Bažnyčios vadovu.

Visų trijų laipsnių Šventimų sakramentą teikia vyskupai.

(Pagal Katalikų Bažnyčios Katekizmą)